

SMØLA KIRKEBLAD

KIRKEBLAD FOR SMØLA NR. 4 -2014 • 58. ÅRGANG

Foto: Lars Magne Roksvåg

Edøy kirke

Redaksjonen i Smøla Kirkeblad
ønsker alle våre lesere

*en velsignet julehøytid
og et riktig godt nytt år!*

side 10:
Speidernytt

Tilbakeblikk

I tilbakeblikk denne gangen, gjengir vi en historie fra en dag i 1934.

Fra Smøla kirkeblad nr. 10, 1959 - Desember, 3.årgang.

- Cecilie Aspaas

En stormdag - Ute på sildefeltet.

Det var året 1934 jeg hadde en liten sven-skeskøyte på 44 fot, og drev storsildfiske. Det var en styggværs vinter, som man sier. Der var stormvarsel ustanselig, men så var det en dag at der kom varsel på nordlig bris og lettere vær. Kulingen fortsatte utover kvelden til midnatt, men da løyet den, og det ble nesten stille.

Hadde tru for at det var mye sild NV av Skalmen. Vi fikk da opp betøyningen i en fart og kjørte med full fart ut på feltet. Klokken var fire om morgenen da vi hadde satt ut garna. Da skøyten ble liggende i kabelen, kunne vi merke at det kom rullende noe kvoasse sjøer, men tenkte at det måtte være etter stormen som hadde vært i flere døgn. Jeg ble litt urolig, selv om vinden var spaknet og himmelen var klar. Jeg gikk ikke ned i lugaren, plutselig ble det noe små svarte skyer, som kom med en veldig fart over oss. Mannskapet ble da uttørnet, og vi begynte å dra inn garna, som det da var pågått en masse sild, selv om de hadde vært i sjøen bare to timer.

Vinden begynte da å friskne fra sydvest, og det ble slik en svær sjø at det var van-

skelig å få inn hele garn. Det verste var at det kom så meget på propellen av garnrester som ble avslitt. Vinden økte til orkan. Fikk inn halve garnlenken, og hadde da 130 hl sild ombord, men det var for meget i et slikt stygt vær.

Forsøkte da å strekke opp et lite seil, men vinden var så hård at det ble slitt til småbiter med en gang. Maskinisten ga beskjed om at det var så meget sjø i båten, at motoren ville stoppe. Vi prøvde da med dekkspumpen, men den virket ikke. Vi var da i havsnød. Hadde ingen radiosender så vi kunne sende ut SOS, og ikke var det andre båter å se. Vi var 8 unge menn, ikke noen hadde fylt tredve år. Jeg ba til Gud om at han måtte hjelpe oss i land, hvis det var hans vilje.

Vi fikk da dekkspumpen såpass i stand, at vi lenset båten mens vi lå på været. Forsøkte da å bakke oss mot land, men det var en seilas som vi aldri kan glemme. Jeg kunne høre et og annet ropet, at vi var oppe i grunnbrott, selv om vi var på rene havet. Noen av karene nevnte at båten sank, men det gjorde den ikke. Det var en som var sterkere enn sjøen, og han holdt oss opp.

Vi kom da inn til Titran i skumringen

om kvelden, da var det godt å komme i havn. Har aldri sett et slikt opprørt hav som den dagen.

Folk som var på land kunne ikke forstå at en slik liten båt med så mye last kunne være på havet en slik uværsdag. Det ble sagt at det var et under at vi kom på land, ja, det var Jesus som var underet.

Mitt skip er lite og havet stort.

Det rommer tusene farer.

Men storm og bølger ei skyller bort

Det skip som Herren bevarer.

For ennå skjer det som før det gjorde,

Når Jesus selv kommer innen borde

- Da legger havet seg igjen.

Ja slik er det også med vår åndelige livs-skute, ofte er den i storm, ofte kan vi ikke se noen havn, men Jesus har banet veien gjennom alle verdensstormer og inn til den Himmelske havn. Han som vi snart skal minnes og glede oss over, både unge og gamle.

En Frelser er oss født i dag, i mennesker Guds velbehag. Gud være pris og ære

N.H.

JULE- OG NYTTÅRSFESTER

21. desember

- Veiholmen bedehus kl. 13.00.

Vi synger jule inn

2. juledag

- Dyrnes bedehus kl. 16.00

- Veiholmen bedehus kl. 16.00

3. juledag

- Frostadheia bedehus kl. 15.00

- Råket bedehus kl. 16.00.

100 års jubileum av bedehuset

- Gjelberget bedehus kl. 16.00

5. juledag

- Vestsmøla Samfunnshus kl. 16.00

Søndag 4. januar,

Juletreff / Nyttårsfest

- Veiholmen bedehus kl. 17.00

EN STOR TAKK TIL DERE ALLE!

I forrige blad var det lagt ved en giro, som mange har valgt å bruke.

Dette setter vi stor pris på, det gleder oss og inspirerer til videre arbeid med Smøla kirkeblad.

Vi er helt avhengig av den økonomiske støtten vi får fra dere kjære lesere!

TUSEN HJERTELIG TAKK FOR ALLE BIDRAG!

Smøla Kirkeblad distribueres gratis til alle husstander.

Fikk du ikke gitt når vi sendte med bankgiro sist? Her er kontonummeret du kan bruke, merk med gave:

3936.09.20694

Vennlig hilsen redaksjonen.

Andakten

Det skjedde, og det angår oss fortsatt

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling om at hele verden skulle innskrives i manntall.

Mens de var der kom tiden da hun skulle føde.

I dag er det født dere en frelser.

Ord fra Juleevangeliet, teksten nedskrevet av Lukas for å vise i sammenheng det som øyenvitner hadde fortalt og flere andre hadde skrevet om.

Knappt noen person i historien har fått slik betydning som dette lille barnet som ble født i Betlehem.

Hans fødsel, før og etter, brukes fortsatt når noe skal tidfestes. Han er en stor profet og visdomslærer for både for muslimer og hinduer. Hans livshistorie preger europeisk religion, kultur og historie. Billedkunstnere og diktere har øst av historiene og gitt oss bilder og opplevelser som er med på å forklare og utdype denne mannens betydning for menneskene.

Mange samles i kirkene for å feire jul. Vi lar gamle og nye julesalmer røre oss. Grenser mellom generasjonene, mellom de eldste og de yngste, blir opphevet en stund. Vi synger de samme sangene og deler den samme historien. Vi vil gjerne ha det slik.

Hvorfor blir vi ikke ferdige med denne historien? Hva er det som fortsatt appellerer til menneskene? Hvorfor er fortellingen og budskapet viktig for oss? Jesus sa at han skulle frelse mennesker fra synd. Han skulle redde dem som ikke kom seg ut av ondskap og nød.

Jesus var et speilbilde av Gud. Ved sitt liv, like mye som ved sine ord, viste han menneskene hva kjærlighet er. Han sa faktisk at det å elske sin neste som seg selv, var det første og viktigste. Vi verken skremmes eller trues til tro. Det er få som føler seg direkte utstøtt om de ikke deler tro i ett og alt. Begrepet «frafallen» er det vel bare de eldste som kjenner.

Vi kan stille spørsmål og være uenige, men likevel samles om en kristen kjerne. Hva denne kjernen er, defineres ikke av den enkelte, men er hos den som er åpen for å ta imot kjærligheten fra Gud.

Den som lar seg rive med av et kunstverk, bilder eller toner, vet litt om hva det dreier seg om. Ikke bare noter på et papir, eller maling på et lerret, men en indre opplevelse.

Det er vanskelig for oss å finne ord som beskriver troens mystrium. Likevel aner vi kanskje et hellig nærvær, en opplevelse som munner ut i en takk til Gud for Jesu fødsel og hans liv. Jesus som åpner for et evig håp ut over menneskelivets grenser. Ubegripelig og uforklarlig, men like fullt en mulig realitet for den som lar seg fryde over Bibelens fortellinger og budskap.

I en radioandakt forleden ble det sagt at i gammeltestamentlig tid var det vanlig at dommerne så ned under rettergangen. Så de opp, ble den tiltalte frikjent.

Hvor sterke blir ikke ordene fra velsignelsen i det perspektivet!

Herren velsigne deg og bevare deg.

Herren la sitt ansikt lyse over deg

og være deg nådig.

Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg fred.

Trenger vi at den store dommer løfter sitt ansikt mot oss? Da må vi takke for julens evangelium.

Det er tid for å samles til julefest både hjemme og i kirkene på Smøla. Det er født oss en frelser!

God jul og godt nytt år!

Hilsen Gunn, prestevikaren

Smøla Kirkeblad

Utgiver:

Edøy, Brattvær og Hopen
Menighetsråd
E-post:
kirken.@smola.kommune.no

Redaksjonen:

Cecilie Skomsøy Aspaas (red.)
Kari Neerland Walseth
Wigdis Wollan
Oddlaug Hopshaug

Forretningsfører:

Smøla Kirkekontor

Gaver til bladet:

Bankgiro nr.: 3936.09.20694

EDØY PRESTEGJELD

Kirkeverge:

Nils Sigurd Gjøstøl
Kontor: 71 54 46 27
Mobil: 906 72 144
Kontordager: tirsdag og torsdag (09.00–15.00)
E-post:
kirkeverge.smola@gmail.com

Kontorsekretær:

Cecilie Skomsøy Aspaas
Kontor: 71 54 46 27
Kontordager: Tirs-, ons- og torsdag (09.00-15.00)
E-post:
kirken@smola.kommune.no

Kirkegårdsarbeider:

Gunnar Berget,
Tlf: 417 79 069

Organist:

Anastazia Tosheva,
Mobil: 977 23 913
Privat: 71 54 26 09

Prest:

Gunn Fagerlie Johannessen
Kontor: 71 54 46 29

Kirketjenere:

Brattvær kirke: Andrzej Winnik.
Edøy kirke: Andrzej Winnik.
Hopen kirke: Mathias Rødahl.
Edøy gamle kirke: Andrzej Winnik

Leder i menighetsrådene:

Edøy: Trine Soleim tlf. 917 98 043
Brattvær: Astrid Neerland tlf. 952 32 861
Hopen: Karen Johanne Kristiansen tlf: 911 97 114

Leder i Kirkelig fellesråd:

Per Halse tlf: 959 30 986

Juleevangeliet

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskriveres i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det vart ikke husrom for dem.

Det var noen gjeterne der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg for-

kynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

*«Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!»*

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte.

Min salme

Jeg velger meg «Deilig er jorden».
Den er for meg en salme som jeg først og fremst forbinder med julen.
Den er også en samle som blir sunget i flere anledninger.
Jeg husker da vi var små og var på juletreff i bedehuset på Hopen.
Det var en spesiell høytidstemning når vi sang sangen «Deilig er jorden».
Den stemningen kjenner jeg ennå i dag når jeg hører salmen. Etter at jeg er blitt voksen og har fått egen familie, så har vi alltid sunget den på julaften.

Deilig er jorden

*Deilig er jorden, prektig er Guds himmel,
skjønn er sjelenes pilgrimsgang!
Gjennom de fagre, riker på jorden
går vi til paradiset med sang.*

*Tider skal komme, tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang.
Aldri forstummer, tonen fra himlen
i sjelens glade pilgrimssang!*

*Englene sang den, først for markens hyrder;
skjønt fra sjel til sjel det lød:
Fred over jorden! Menneske, fryd deg!
Oss er en evig Frelser født!*

BARNAS SIDE

Fargelegg

Finn riktig skygge

Vismennenes labyrint

Hjelp de vise menn å finne fram til Jesusbarnet!
Hvilken vei skal de velge?

Vismennene kaster skygge inn i huset til Josef og Maria, men bare en er den rette. Hvilken?

nettSPRELL.no

- Musikkvideoer
- Tegnefilmer
- BARNAS-konkurranser

Søndagsskolens nettside for barn!

BARNAS

14 blader + DVD + CD
= kun 365,-

(privatabonnement hjem i posten)
Gruppeabonnement kun 199,- pr barn

Bestill på barnas@sondagsskolen.no
eller på telefon 22 08 71 00

TÅRNAGENTENE

tarnagentene.no

Tårnagentenes eget nettsted!

Jeg har vært i Afrika

Jeg har vært i Afrika. Dette skulle være litt unødvendig å forklare, fordi hvis jeg ikke hadde vært der, hadde jeg ikke sittet og skrevet dette.

Solen i Afrika er virkelig så vakker som folk sier

Men jeg har virkelig VÆRT i Afrika, ikke bare feriert der. Hadde jeg vært en ren ferieturist, hadde vi nok tilbrakt langt mindre tid der, og jeg hadde antagelig kjedet livet av meg, siden internettet i Afrika, mer spesifikt Kenya, er ikke spesielt godt utbygd.

Vi dro nemlig ikke bare ned på ferietur. Vi skulle i bryllup, hos søsteren til Kristine, Britt Jorunn Dalseth, som kom ned dit som misjonær for en fire-fem år siden og fant seg en kar ved navn Joseph Biranu Mamo, en innfødt fra en liten landsby langt nord. Vel, nord og nord, så langt nord som man kom i Kenya.

Vi, altså meg selv, min kjære bestemor Peggy Kruse og Kristine og Anders Hermstad. Du vil merke at sistnevnte deler fornavn med meg selv. Dette har kenyanerne moret seg fryktelig med. Eh... hvor var jeg? Ah. Vi satte seil mot Trondheim den 29. september. Her skulle vi overnatte hos en fetter av Anders. Hyggelig fyr. Mange er det. Noe som ikke var like hyggelig, var tidspunktet vi måtte stå opp den følgende morgenen. Tre. Som i 03:00. Og meg går det egentlig ikke å snakke med før sju, eller i andre omstendigheter, før frokost. Frokosten kom ikke før langt ut på dagen, så jeg holdt meg dermed mest for meg selv og hørte lydbok.

Så, vi tok drosje fra sentrum av Trondheim til Værnes. En av fordelene med å reise klokka tre, er at veiene er helt tomme. Men der satt vi og ventet på at klokka skulle bli sju, sånn at vi kunne

finne flyet til Amsterdam. Det ble den etter hvert, og litt etter satt vi på et KLM Cityhopper over Europa. Etter tre korte timer, var vi på Schiphol. Der satt vi i noen timer og tvinnet tomle. Det mest spenningsfylte som skjedde, var antagelig at jeg kjøpte noen øreplugger. Mer om dem senere.

Da klokka var rundt middag, kom tiden. Vi satte for første gang snuten mot Kenya, og det var bare åtte timer unna! For en alder vi lever i!

Av selve flyturen er det nok ikke så meget å si. Jeg satt og så filmer og spiste noe flymat jeg mistenker for å ha inneholdt store mengder salt. Du husker at jeg sa vi skulle komme tilbake til de ørepluggene? Vel, jeg hadde akkurat kommet tilbake fra et lite toalettbesøk. Jeg satte meg ned, og hørte et nokså høyt klakk fra armlenet ved siden av meg. Der hadde jeg plugget inn pluggene. I hullet hvor det tidligere hadde satt et helt headset, var det nå bare en liten metallbit. Og under meg var det en noen biter gummi og metall, som fem minutter tidligere hadde vært et par gode øreplugger.

Jeg overlevde på et par heller midelmådige reserveplugger, og etter et par filmer, landet vi i Nairobi. Her ble vi plukket opp av et kar med en bil som inneholdt gode, myke velurseter. Han kjørte oss fra flyplassen, gjennom Landsbyen Karen, oppkalt etter Karen Blixen, til vårt bosted i Nairobi, Den Norske Skole. Her inntok vi hvert vårt soveværelse, hang opp myggnettingen, og, i mitt tilfelle, sovnet.

Jeg kommer ikke til å snakke mye om Karen Blixen, fordi jeg aldri hadde hørt om henne før vi kjørte gjennom området oppkalt etter henne. Dette kommer riktig nok fra noen som trodde at Kenya lå på vestkysten av Afrika inntil to dager før avreise. Det ligger faktisk rett sør for Somalia, helt på østkysten.

Den neste dagen startet mildt, med ei brødskeiv med syltetøy. Den ble etterfulgt av litt hastig pakking, og det første møtet med mannen som skulle være guiden vår for de tre neste dagene, en sprudlende kenyaner ved navn Daniel Kikwa. Han driver sitt eget safariselskap, kalt Flamingo safari. Men dette er

nok dessverre en av disse mange reisedagene. Det skjer jo egentlig ingenting på disse dagene, annet enn et og annet stopp for bensin. Vi tok noen fine bilder av Great Rift Valley, og jeg gjorde mitt aller beste for å overbevise en gateselger om at jeg hverken hadde lyst på en cd, eller hadde åtti shilling, bare ti. Ti kenyanske shilling, er, til referanse, 0,75 kroner. Slik gikk no dagen.

Da vi etter langt om lenge kom til leiren hvor vi skulle bo, etter å ha krysset Great Rift Valley, som angivelig snart skal bli Great Rift Lake, heiv vi bagasjen inn i to telt, og satte kurs mot vår første tur i Masai Mara. Denne kvelden så vi elefanter, løve, noen antiloper, gnuer og en hurv sebraer.

Etterpå hadde vi en meget god kveldsmat, og la oss til å sove på senger med madrasser omtrent like harde som den kjente liggeunderlag-gymsalgulv-komboaen. Men de var senger.

Før jeg begynner med å legge ut om våre eventyr i Masai Mara, bør jeg vel forklare hva Masai Mara er for noe. Masai Mara er et naturreservat som strekker seg over deler av Kenya og Tanzania. Det ble etablert i 1961, og blir omtalt som «verdens syvende underverk». Det er vel egentlig alt gjennomsnittsmannen(eller kvinnen) trenger å vite for øyeblikket.

Vi brukte hele den neste dagen inne i parken. Her var vi med på en fotojakt av en leopard, vi så på noen ekstremt nysgjerrige elefanter, late løver, sky antiloper, og mange, mange gnuer. Det var faktisk så mange gnuer at de dekket hele bakker! Det var også en del leoparder, sebraer, gribber, et par hyener, ei krokodille, noen flodhester og en dunge turister. Dette er nok en dag som best lar seg illustrere i bilder.

Sjiraffer er enkle dyr å fotografere, fordi de bare står bom stille når de får øye på deg.

Det er selvfølgelig flere enn disse, men det er ikke plass til tre hundre bilder av afrikanske dyr i kirkebladet. Vi får nøye oss med noen smakebiter.

Men altså. Eventyret i Masai Mara var over. Nå satte vi nesa tilbake mot Nai-

Dette mener jeg er et stumpneshorn. Det er uansett ikke så ofte at man ser neshorn tuslende rundt på denne måten.

Løver er også ganske enkle fotoobjekter, fordi de ligger for det meste i ro

Denne sebraen hadde en rar, hvit flekk på siden

robi, for å fly ned til Mombasa, hvor Britt Jorunn og Joseph bor. Daniel kjøpte oss inn til Nairobi, som er en ganske lang biltur, som jeg tilbrakte sovende. Flyturen fra Nairobi til Mombasa tar bare rundt en time, men det føles veldig lenge når en fjerdedel av turen til-

En krokodille. Jeg liker dem veldig mye, i motsetning til min kjære bestemor, som fikk ordentlige frysninger.

Verdens raskeste landlevende dyr ligger og later seg.

Flodhester er faktisk ikke hester. Det tipper jeg du ikke visste fra før!

bringes i meget store hodesmerter, som følge av en kombinasjon av øreplugger og litt for rask nedstigning.

Så, da var vi i Mombasa, og det er her eventyret i eventyret begynner. Ekteparet kom og plukket oss opp på flyplassen, og transporterte oss først til Amani Acres, vårt bosted for de neste fem dagene. Her slang vi fra oss koffertene på hvert vårt rom, og dro bort til Britt Jorunn. Hun er for som sagt misjonær, og bor i et stort og fint hus misjonen leier av en britisk dame. Mens vi var her, støtte jeg på en artig liten krabat ved navn Kevin. Kevin er fem år, og er nevøen til hushjelpen til Britt Jorunn. Han er helt herlig. Det var knapt et sekund når han ikke gjorde noe. Enten han løp rundt og fotograferte, eller

spilte, eller bare laget ståk og bråk, gikk det ikke an å bli sur på ham. Vi tok faktisk et «selfie»!

Akkurat om alle disse hendelsene er i kronologisk rekkefølge, vet jeg ikke, fordi min egen hukommelse ikke er akkurat fantastisk så langt tilbake, og dagboka mi er skrevet av et løkhode som ikke kunne å skrive ned begivenheter.

Fortsettelse følger...

– Anders Olai N. Kruse

En løvemor som transporterte fire unger rett foran en konvoi biler

Hjem til jul

I disse dager pakker de fleste av Promek sine ansatte koffertene og gjør seg klar til å reise hjem til jul.

Adrian Truta, Aurica Murgulet, Geigun Calil og Dumitru Colipca er fire av ti ansatte på Promek fra Romania. Her får de norskundervisning, samtidig som vi lar juletradisjoner bli et tema.

Stadig flere båter bygges i Øst-Europa. På Promek har de imidlertid valgt å snu strømmen. Bedriften henter kompetente båtbyggere fra Polen, Romania, Sverige og Finland til Smøla. På Promek er derfor arbeidsspråket i all hovedsak engelsk. De fleste bor i midlertidige leiligheter som er satt opp i nærheten av arbeidsplassen. Og alle fra Polen og Romania deltar på norskundervisning i regi av voksenopplæringen flere ganger i uken.

Nå når julen nærmer seg blir det imidlertid stille på Promek. Langt de fleste reiser hjem til jul. Der har koner og barn ventet i flere måneder på at pappa skal komme hjem og feire jul og nyttår sammen med dem.

Rike tradisjoner

Romania er i all hovedsak et land med kristen befolkning. Rundt 90 % av innbyggerne bekjenner seg til den kristen-ortodokse kirken, som ligger under den russisk-ortodokse kristendommen. Alle rumenerne på Promek hører innunder dette tros-samfunnet. Og deres juletradisjoner er langt fra så forskjellig fra den norske som det vi kanskje tror. Men noen forskjeller er det.

Faste

Tidligere var det også slik i Norge at adventstiden var tiden for måtehold og sparsomhet. Nå står desember kanskje først og fremst i fråsingens tegn. Men i Romania er det mange

som faster de siste seks ukene før jul. Fasten er ikke like streng som for eksempel for muslimer under Ramadan, men noe er strengt forbudt.

Det skal ikke spises noe mat som kommer fra dyr, fra egg til melk og kjøtt. Fisk er bare tillatt på lørdag, forteller Dumitru Colipca, Geigun Calil, Aurica Murgulet og Adrian Truta. De kommer fra distrikter over hele Romania, men tradisjonene er like over hele landet. Og selv om de er kristne er det ingen av de som faster. - Fasten er en personlig prosess der man renser kropp og sjel før man går inn i julehøytiden. Man blir ikke en dårlig kristen hvis man ikke gjennomfører fasten. Det fleste som holder faste er eldre mennesker. For oss som er i fullt arbeid, og tildels har tungt kroppsarbeid, er det vanskelig å skulle klare seg en hel dag uten proteiner, sier Aurica Murgulet. Han har jobbet på Promek i åtte år, og gleder seg til å komme hjem til kona og to barn snart.

Feiring

Julefeiringen i Romania har mange likhetstrekk med den amerikanske. Ikke rart når man tenker på at den amerikanske julen bygger på tradisjoner blant annet fra rumenske immigranter. Julen feires over tre dager. Dagen vi i Norge innleder julen på, 24. desember, brukes til de siste forberedelsene, forteller Dumitru Colipca.

- Da pynter vi juletre og hus, og forbereder maten til julaften, som feires 25. desember. Så om natten til den 25. kommer nissen på besøk gjennom pipa og legger gaver under treet. Når ungene står opp om morgenen springer de inn på stua og begynner å pakke opp gavene, forteller han. I Romania kalles nissen for «Bestefar jul», legger Aurica Murgulet til.

Delt i tre

De tre juledagene i Romania er viet tre ulike feiringer. 25. desember er bare familien samlet, 26. desember er venner og familiens festdag, og 27. desember feires St. Stefan, og alle som deler navn med han vies en spesiell oppmerksomhet. I Romania er butikker og arbeidsplasser tradisjonelt stengt både juledagene og 1.

januar, slik som her. Men inntoget av privat næringsliv i Romania har medført at denne tradisjonen er i ferd med å vannes ut, forteller de.

Julebukk

En tradisjon som er nesten borte i Norge, lever i høyeste grad i Romania.

- 24. desember går alle unger julebukk. De går fra hus til hus, synger og får frukt og julekaker som takk, forteller Dumitru. Og dette er en tradisjon de voksne setter svært stor pris på.

Samme ønsker

Og hva ønsker ungene til denne gjengen seg til jul? Det sammen som norske barn, ler de. De vil ha dyre gaver, datamaskiner og mobiltelefoner, jakker, vesker og snow-board, forteller Aurica. Nå må det selvfølgelig nevnes at barna til Promek sine ansatte ikke tilhører det nederste samfunnssjiktet. Men både i Romania, og også i Polen, kan en familie bruke julehøytiden til å vie barnehjemsbarn ekstra oppmerksomhet. Da er det lov å «adoptere» barn, ta de med seg hjem og lage julehøytid sammen med dem.

Det samme

Aurica Murgulet oppsummerer den rumenske julefeiringen slik:

- Man koser seg stort, går i masse selskap, spiser alt for mye, og drikker alt for mye! Når julen er over, er alle utslitt og må hvile seg og slanke seg, ler han, mens Dumitru Colipca, Geigun Calil og Adrian Truta leende slutter seg til konklusjonen.

Siden sist

Prest Gunn Fagerlie med barna på høsttakkefesten i Hopen kirke.

HalloVenn i Smølahallen

Det har vært HalloVenn i Smølahallen den 31. oktober. HalloVenn er et positivt alternativ til Halloween, der mottoet er: Det du vil at andre skal gjøre mot deg, skal du gjøre mot dem. Det kom over 100 barn som betalte seg inn. Ink. i prisen var brus, godteri, pølse / mbrød og is, samt mange morsomme aktiviteter. I år var det første gangen HalloVenn ble arrangert på Smøla, men det var en stor suksess!

Speidernytt

Smøla KFUK- KFUM speidere har vært på megahelg i Batnfordsøra. Her er et litt knippe med bilder som forteller litt om turen vår, fra lørdag 18. okt til søndag 19. okt.

Speidermøter våren 2015

31. januar 2015

Nordsia butiksenter kl. 10-15

28. februar 2015

Nordsmøla skole kl. 12-15

22. mars 2015

Thule aktivitetsgår kl. 12-15

14. april 2015

Moldstad kl 17.30-19.00

Er du interessert i Speideren?
Lurer du på hva dette er?
Da kan du komme på et av våre møter!

For innmelding og informasjon ring eller send en e-post:

Smøla Kirkekontor
v/Cecilie Aspaas
Tlf. 71 54 46 27
kirken@smola.kommune.no

Fire speider var på torgdagene på Nordsia butiksenter og solgte speiderkalendere!

Speiderne synger spesiderbønnen. 1. søndag i advent i Brattvær kirke

SPEIDERBØNNEN

Kjære Far i høye himmel,
hør mitt hjertes stille bønn:
Hvor jeg er i verdens vrimmel,
la meg ferdes som din sønn.
La meg leve deg til ære,
hedre Norge, far og mor,
andre folk til nytte være,
lyde speiderlovens ord.

Prekestolen

I den lutherske kirke har prekestolen en sentral rolle. Den er et redskap for at flest mulig i kirken skal høre og se presten, men er òg en manifestering av ordets plass i gudstjenesten. Gudstjenesten bygges opp av ord (prekenen) og sakrament (dåp og nattverd).

Før reformasjonen finner vi ikke prekestol i kirkene slik vi forestiller oss i dag.

Da det ble trosfrihet i Romerriket rundt 300 e.Kr. ble det behov for større forsamlingslokaler for gudstjenestefeiring. Basilikaen var en bygningstype som var veldig egnet for formålet. I disse byggene fantes det allerede en forhøyning i gulvet som ble brukt til å proklamere fra. Denne ble kalt ambon, og er dermed prekestolens forgjenger.

Videre utvikling i den katolske kirke var at man fikk en vegg som skilte koret fra kirkeskipet. Det var kun presteskapet som hadde tilgang til koret. Evangelieteksten ble da lest fra et galleri på denne skilleveggen (lektorium).

Med Luther og reformasjonen ble dette skillet fjernet og prekestolen kom slik vi kjenner den.

Plassering

Hovedbegrunnelse for plassering av prekestolen har vært å finne det sted i

kirken hvor flest mulig kunne høre og se presten. Et annen viktig argument var lys til å lese. Derfor ser vi at prekestolen i de fleste kirker er plassert på sørsiden og ved et vindu.

Prekestolen var et akustisk- og visuelt senter i kirkerommet.

For å få plass til flest mulig i kirkene ble det introdusert gallerier. Dette førte til at det var påkrevd at prekestolen ble hevet. På denne måten ble også presten oppfattet til å stå mellom menigheten og Gud. Det var med "andakt" presten beveget seg "opp" på prekestolen for å formidle det Gud ville si.

Prekestoler finnes i mange forskjellige varianter, både når det gjelder plassering, størrelse, kvalitet og utsmykning. Prekestolene fra 1600- og 1700- tallet er ofte svært forseggjort.

Den mest spesielle typen prekestol er kanskje den som blir kalt prekestolalteret. Prekestolen er da plassert like over alteret. En slik posisjon forteller mye om hvor mye prekenen ble vektlagt i gudstjenesten. Det var en hierarkistisk og teatralisk plassering. Et eksempel på dette finner en i Kongsberg kirke som er bygget i 1761. Der er også orgelgalleriet plassert øverst, over prekestolen.

Våre moderne kirker

Prekestolen er fortsatt et viktig element i våre nye kirker, men som regel ser en

at den har en utforming som er enklere og mindre i størrelse. Noen steder er den også flyttbar.

Dette betyr ikke at prekenen er en mindre viktig del av vår gudstjenestefeiring, men viser kanskje at nattverd, dåp og ord i større grad sidestilles. Prekestolens plassering skal ikke skape avstand mellom prest og menighet, men må fortsatt være plassert slik at flest mulig ser og hører godt.

Prekestolen bør ha justerbart bokbrett, eller en ordning med mulighet for å forhøye stedet for å stå. Dette er viktig for å gjøre den fleksibel og brukbar for barn og voksne med forskjellige høyder.

Kirkene våre i dag har en helt annen bruk og høyere krav til fleksibilitet enn før i tiden. Konserter, dans og drama stiller krav til mer åpen plass i alterpartiet. Derfor åpnes det nå for at prekestol og lesepult kan slås sammen til en, til "et ordets sted" (Grødem kirke, år 2000).

Bruk

Gudstjenesten er i dag basert på fellesskap og deltakelse, derfor velger mange prester ikke å bruke kirkens prekestol. Dette bergunnes nok med en følelse av økt distanse til menigheten. Derfor blir heller den noe enklere lesepulten ofte brukt i stedet.

Prekestolen i Brattvær kirke

Prekestolen i Edøy kirke

Prekestolen i Hopen kirke

Prekestolen i Edøy gamle kirke

Slekt skal følge...

EDØY SOKN

Døde:

15.11.14 Ingvar Magne Tyrhaug

HOPEN SOKN

Døpt:

16.11.14 Anniken Holm
14.12.14 Julia Boot

Døde:

24.11.14 Nils Sigvall Wullum

Gudstjenester

2. søndag i adventstiden 07.12.2014

EDØY GAMLE KIRKE KL. 16.00

Høymesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen
Offer til Menighetsarbeid

Lucia 13.12.2014

BRATTVÆR KIRKE KL. 16.00

Luciagudstjeneste ved
Gunn Fagerlie Johannessen
Offer til Redd Barna

3. søndag i adventstiden 14.12.2014

HOPEN KIRKE 16.00

Høymesse med nattverd
Gunn Fagerlie Johannessen
Offer til Kirkens bymisjon

4. søndag i adventstiden 21.12.2014

INGEN GUDSTJENESTE

Julaften 24.12.2014

SMØLA SYKEHJEMMET KL. 11.30

Forenklet gudstjeneste ved
Gunn Fagerlie Johannessen

Julaften 24.12.2014

BRATTVÆR KIRKE KL. 16.00

Julaftensgudstjeneste ved
Gunn Fagerlie Johannessen
Offer til Menighetsarbeidet

1.juledag. 25.12.2014

EDØY KIRKE KL. 13.00

Høytidsgudstjeneste med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen
Offer til Menighetsarbeid

2.juledag 26.12.2014

SMØLA ALDERPENSJONAT,
RÅKET KL. 11.00

Forenklet gudstjeneste
ved Gunn Fagerlie Johannessen

Romjuls søndag 28.12.2014

INGEN GUDSTJENESTE

Nyttårsaften 31.12.2014

EDØY GAMLE KIRKE KL. 23.15
Midnattsmesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen

Kristi åpenbaringsdag 04.01.2015

INGEN GUDSTJENESTE

2.s. i åpenbaringstiden 11.01.2015

HOPEN KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen

3.s. i åpenbaringstiden 18.01.2015

BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen

4.s. i åpenbaringstiden 25.01.2015

EDØY KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen

Såmannssøndag 01.02.2015

INGEN GUDSTJENESTE

Kristi forklarelsesdag 08.02.2015

HOPEN KIRKE 11.00

Fam.gudstjeneste ved
Gunn Fagerlie Johannessen
Utdeling av 4-årsbok.
ÅRSMØTE, Kirkekaffe

Fastelavnssøndag 15.02.2015

BRATTVÆR KIRKE KL. 11.00

Fam.gudstjeneste ved
Gunn Fagerlie Johannessen
Utdeling av 4-årsbok
ÅRSMØTE, Kirkekaffe

1. søndag i fastetiden 22.02.2015

EDØY KIRKE

Fam.gudstjeneste ved
Gunn Fagerlie Johannessen
Utdeling av 4-årsbok.
ÅRSMØTE, Kirkekaffe

2. søndag i fastetiden 01.03.2015

INGEN GUDSTJENESTE

3. søndag i fastetiden 08.03.2015

HOPEN KIRKE 11.00

Høymesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen

4. søndag i fastetiden 15.03.2015

BRATTVÆR KIRKE KL. 13.00

Samtalegudstjeneste ved
Gunn Fagerlie Johannessen

Maria budskapsdag 22.03.2015

INGEN GUDSTJENESTE

Palmesøndag 29.03.2015

EDØY GAMLE KIRKE KL. 11.00

Høymesse med nattverd ved
Gunn Fagerlie Johannessen

Nytt spir på Edøy kirke

Her starter ferden til topps

Første møte mellom topp og spir

En lettere stresset Nisl Sigurd følger spent med

Mon tro om dette spiret står i 126 nye år?